

[Albertsen.]

men der er dog stadig væk et betragteligt antal danske statsborgere, som arbejder i Sverige, og for hvem denne lovgivning sandsynligvis senere kan blive aktuel. Der arbejder i øjeblikket en lille snes tusind danske i Sverige, og godt 6.000 danske arbejder i Norge. Udvandringstallene er fortsat betragtelige, og derfor vil en bestemmelse som den, vi her drøfter, få betydning for et stort antal af vore medborgere.

Jeg synes, det er en lykkelig, tiltalende og god udvikling, der her har fundet sted, og jeg takker socialministeren, fordi han har fremsat lovforslaget. Jeg tror, at ikke mindst de af forslaget berørte grupper vil være taknemlige for dette initiativ, og jeg anbefaler lovforslaget på den socialdemokratiske gruppes vegne.

Holger Hansen: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Søren Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg gøre en enkelt bemærkning om det lovforslag, der foreligger.

Det folkelige samkvem mellem de nordiske lande gør det naturligt, at der sker en udbygning af den sociale konvention. Gennem dette lovforslag gøres det muligt at nyde enkepension ligesom allerede nu folke- og invalidepension i et af de øvrige nordiske lande. Det kan vi tiltræde, og jeg kan på venstres vegne anbefale lovforslaget.

Clara Munck: Som det allerede er sagt, er dette lovforslag faktisk kun en forberedelse til et socialt skridt som led i det fælles nordiske samarbejde, som vi uden tvivl alle i denne sal er enige om. Den konservative folketingsgruppe har intet at indvende mod lovforslagets udformning, og vi vil gerne medvirke til dets hurtige gennemførelse.

Else-Merete Ross: Da den højtærede minister i sin fremsættelse har redegjort for den praktiske og den menneskelige betydning af det foreliggende lovforslag, skal jeg indskrænke mig til at sige, at vi i det radikale venstre har megen sympati for at udbygge samarbejdet mellem de nordiske lande i det hele taget, det gælder naturligvis også på det sociale område, så derfor giver vi gerne vor tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Poul Dam: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Gunhild Due, er forhindret i at være til stede, skal jeg blot i hendes sted tilsige vor gruppes støtte til denne nyttige lovændring, som gør det muligt med tiden at få en nordisk konvention på dette område.

Bækgaard: Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

I de senere årtier er der jo på mange områder inden for det nordiske samarbejde opnået gode resultater, f. eks. med hensyn til pasfrihed og arbejdsforhold m. v. Derfor finder jeg det helt rimeligt, at enker, som gennem tab af forsørger har været ude for en ret hård skæbne, kan bosætte sig f. eks. i deres oprindelige hjemland uden at miste pensionen af den grund. I denne forbindelse kan den højtærede minister måske oplyse, af hvilken størrelse de nordiske enkepensioner er, for er der her en væsentlig forskel, kan det måske være en økonomisk hindring for opfyldelse af lovforslagets formål, og så er det vel naturligt, om der landene imellem kunne skabes en, skal jeg kalde det fælles omflytningspension.

Af den skriftlige fremsættelsestale til lovforslaget fremgår det, at selv om vi gennemfører en lovgivning på dette område nu, kan en sådan lov ikke træde i kraft, før den nordiske tryghedskonvention er undertegnet og ratificeret. Kan den højtærede minister give nogle oplysninger om, hvornår det kan lade sig gøre?

De uafhængige kan altså anbefale lovforslaget.

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for tilslutning til lovforslaget, til den nordiske koordination, vi hermed gennemfører. Det er i høj grad udtryk for det danske folkets forståelse af det nordiske samarbejde, at vi her kan gå et skridt videre mod en samordning af de nordiske socialprincipper.

Vi har jo i forvejen en ordning med alderspension, og når de ærede medlemmer i særlig grad, som oplægget også frister til, har nævnt, at det nu er enkepensionen, det drejer sig om, vil jeg gøre opmærksom på, at det samtidig er invalidepensionen. For denne pension har vi ikke hidtil haft nogen